

НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Вх. № K17-603-10-14
дата 01.06.2016 г.

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО

Изл. № 01-00-48 31.05.2016

ДО
Г-Н ДАНАИЛ КИРИЛОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА
ПО ПРАВНИ ВЪПРОСИ
43-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

СТАНОВИЩЕ

ОТНОСНО: Законопроект за допълнение на Гражданския процесуален кодекс, № 654-01-60, внесен от Корнелия Петрова Нинова и група народни представители на 22.04.2016 г.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН КИРИЛОВ,

Във връзка с Ваше писмо с вх. № 01-00-48/09.05.2016 г. относно законопроект за допълнение на Гражданския процесуален кодекс (ГПК), Министерството на правосъдието изразява следното становище:

Със законопроекта вносителите предлагат чрез допълнение на ГПК в чл. 83, ал. 1 и чл. 338, ал. 5 да се освобождават от държавни такси и от разноски по производството родителите на деца с увреждания, както и се предлага поемане на възнаграждението за адвокат от бюджета на съответния съд.

Министерството на правосъдието подкрепя по принцип законопроекта, но следва да се отбележи, че предложението са съпроводени с допълнителна финансова тежест върху бюджета на съдебната власт, чието организиране и изпълнение е възложено на Висиния съдебен съвет.

В тази връзка Министерство на правосъдието не би могло да прецени с точност доколко предлаганата промяна ще окаже влияние върху бюджета на съответните съдиицица.

Следва да се отбележи, че в съответствие с Конвенцията за правата на хората с увреждания, която е ратифицирана и от РБ, на децата с увреждания трябва да бъде осигурено пълноценno упражняване на всички права на человека и основни свободи, равноправно с останалите деца. Хората с увреждания, както и членовете на техните семейства трябва да получат необходимата закрила и подкрепа, чрез които да се осигурят пълноценno и равноправно упражняване на техните права.

В тази връзка към настоящия момент в Министерство на правосъдието се изготвя проект на изцяло нов Закон за физическите лица и мерките за подкрепа, който предвижда пълна отмяна на действащия от 1949 г. Закон за лицата и семейството (ЗЛС)

Осигуряването на спокойното и пълноценno упражняване на основните човешки права от всеки български гражданин наложиха необходимост от преосмисляне и регулиране по нов начин на обществените отношения, включително и на дееспособността, която е един от класическите институти на личното право.

Законопроектът е съобразен с новите изисквания за регламентацията на тази особено чувствителна област на правно регулиране, която пряко засяга не само хората с увреждания, а и цялото общество.

Със законопроекта се предлагат нови за българското законодателство институти на подкрепата при извършване на конкретни правни действия, подкрепеното вземане на решения и защитните мерки в ситуация на риск, съвместно вземане на решения, предварителна декларация и др.

По същество се предлага отмяната на института на запрещението (ограничаване на дееспособността) и замяната му с комплекс от мерки, чрез които се оказва подкрепа на лица със затруднения (увреждания) да упражняват правата си самостоятелно.

Задължението за замяна на режимите за заместващо вземане на решения - пълно и ограничено запрещение - с режима на подкрепено вземане на решения изиска едновременно премахване на институтите на заместващо вземане на решения, каквото е запрещението, и разработване на мерки за подкрепа. Тези мерки са регламентирани по начин, който зачита правата, желанията и предпочтенията на хората с увреждания, като целта на подкрепата при всеки отделен случай ще бъде разкриване на желанията и предпочтенията на подкрепеното лице или създаване на условия, тези желания и предпочтания да бъдат проявени или интерпретирани в максимална степен.

Предвид изложеното считаме, че предложените промени следва да бъдат подложени за обсъждане от работната група по изготвяне на проекта на Закона за физическите лица и мерките за подкрепа с оглед необходимостта от включването им в изрична разпоредба в закона.

